

U-9 ELVERUMS FØRSTE TRENING PÅ IS HJEMME. (FYLKEN 10/12-2008)

Vi er kommet til den første vintermåneden. Dagene er korte, temperaturen synker ned mot -10 °C, snøen har lagt seg og julekalenderen henger på veggen. Det er blitt desember.

I flere uker har banemannskapene jobbet for å lage det som for oss er verd mer enn gull, nemlig blank og fin is. Det er ingen hemmelighet at vi har vært litt utålmodig mot slutten, men nå har endelig mange timers dugnad fra en liten gjeng resultert i fine forhold på Fylken. Det er mange fine ishaller i Norge og vi skulle veldig gjerne hatt en her i Elverum. Men når kulda biter litt i nesa, flomlyset kaster et gul-oransje skjær over isen og det knirker litt i sprø og kald is under skøytejernet er det ingenting som kan måle seg med stemningen på uteisen.

Dette er den 16' de treningen, inkludert kamper og innebandytrening, U9 har hatt denne sesongen. Noen få har klart å logge hele 14 oppmøter, men det varierer litt internt i laget. Likevel er det første gangen vi står sammen på is og har tiden for oss selv. Mange av guttene har 10-20 timer på skøyter gjennom hockeyskole og treninger sammen med Storhamar Team 2000, men det blir ikke det samme som å trene sammen med laget sitt hjemme på egen is.

Det var mange ivrige hockeyspillere på Fylken denne kvelden. Selv om det er U9 sin treningstid låner vi bort litt av isen til de som ikke tilhører laget da vi alle vet hvordan det er å ikke ha is å spille på. Totalt er vi 8 spillere denne dagen siden det er en del på skoleavslutninger og liknende.

Når vi kommer i gang er det lett synlig at det er lenge siden vi har trent. Skøytene gjør ikke akkurat det vi hadde tenkt, hockeykølla er en del i veien og det er egentlig de andre spillerne også. På toppen av det hele maser treneren hele tiden om både det ene og det andre. Men, utrolig nok tror jeg vi alle følte det som en befrielse å komme i gang igjen. U9 gjør det vi kan best: Vi bare jobber hardt, så kommer de fete triksene og slagskuddene etter hvert.

Når endelig vi har fått unnagjort teknikktreningen går vi over på det vi egentlig ønsker å gjøre. SPILLE! Da er alle tanker om teknikk, at man er tørst, svett eller sliten borte. Det har vi ikke tid til å tenke på mer. Spillet krever og tar alt av tankevirksomhet og man må tvinge inn drikkepauser. Med slik jobbing tror jeg det er mange støle og ømme små kroppar i morgen. Dessverre blir klokka 1930 etter hvert og vår tid er ute. Det er en svett og fæl gjeng som må dras av isen lenge etter at treningen er over. Ingen vil gi seg og ingen vil hjem. Unntatt blå-frosne foreldre selvsagt. Men hva kan de vel gjøre? Det er mulig vi er rustne i teknikken men det er få som får tak i en hockeygal 8-9 åring i fullt kamputstyr som IKKE vil hjem.

U9 hilser til banemannskapene og er veldig takknemlig for den jobben dere har gjort. Vi vet at det er mange sene kvelder som er gått med og at det ligger mange liter frossen kjærlighet mellom vantene på Fylken. Vi har ikke så mye annet å gi dere enn vår takk og lover at vi skal bruke isen så ofte vi kan og gjøre vårt beste til å gjøre ære på klubben vår.